PENCEREDEN KUŞ UÇTU

SİNAN TERZİ

ÖTÜKEN

ÖTÜKEN

/ otukennesriyat

YAYIN NU: 2047
EDEBÎ ESERLER: 1044

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-631-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Sözün Kitaplığı **Proje Danışmanı:** Sinan Terzi

Düzelti: Feyza Ay

Kapak Görseli: Feyza Ay

Kapak Tasarımı: Damla Acar

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: Çınar Matbaacılık ve Yayın Sanayii Ticaret Ltd Şti
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Cad. Ata Han Nu: 34 K: 5
Bağcılar-İstanbul
Tel: (0212) 628 96 00
Sertifika Nu: 45103

İstanbul- 2023

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Sinan Terzi: 1978 yılında İstanbul'da doğdu. Adresi hiç değişmemiş bir Gaziosmanpaşalı. Denizli'nin gönlündeki yeri ayrı… Üniversiteyi babasının doğduğu şehirde okudu, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü mezunu. Özel sektörde çalıştı, çalışıyor. Evli, iki oğul babası. Çeşitli dergilerde hikâye, deneme ve şiirleri yayımlandı. Ötüken Neşriyat okuru, *Söğüt* Kitaplığı proje danışmanı, *Söğüt* Türk edebiyatı dergisi genel yayın yönetmeni, *Derdimize Çare Bir Çiçek* kitabının yazarı.

İÇİNDEKİLER

HAR

GÜLE GÜLE HAR GELİYOR • 13
SEN MARTIYI HATIRLA • 20
SEVERSENİZ SEVİNCİNİZ • 26
HİCAZ'A GİDEN KİMDİ? • 33
TAKDİRLER MUKADDER • 36
TEK İMAME • 38

ZAR

ZAMAN KAYMASI YAHUT SÖZDE BAHRİ • 43
TAHMİN EDİYORUM ÖYKÜ • 46
PANDEMİ ORUCU • 49
GERÇEKTEN ZEKİ • 54
İLYAS YAZAR HIZIR BOZAR • 62
NE KAVGASI? • 65

NAR

KULAK ARKASI • 69
HİÇ OLDU MU ZEYNEL? • 71
ZİYADE OLSUN • 73
KORUK SUYU • 75
ŞENOL BİROL SON GOL • 79
ŞART OLSUN • 82
BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ • 85
MÜTEKABİLİYET HAKKI • 87
BİLMECE BİLDİRMECE • 88

GÜLE GÜLE HAR GELİYOR

"Neye niyet neye kısmet." derler. En başından söylemiş olalım bu "modern" bir öyküdür! Gitar ve keman eşliğinde icra edilen Türk sanat musikisi fasılları gibi ama… Bir batında çıkmıştır. Her vuruş olduğu gibi kalmış, düzeltme yapılmamış, anlama anlam katılmamıştır. Saftır, katıksızdır, sadedir. Yazar bu noktada bir es verip sirkeli su içmeye kalkmıştır. Nereden mi biliyorum? Cübbenin içinde ben de vardım!

Henüz öyküye başlamadık. Ancak başladıktan sonra "Kaptan sağda müsait bir yerde inecek var!" diyebileceğiniz bir öykü değildir bu. "Çıkışlar hangi taraftan?" sorusunu sormak isteyen varsa "*BİRİLERİ*"ne soracak. Çok değişik müzik "yapıyor" o çocuklar. "*BİRİLERİ*" belgisiz zamir diyen yanılır! Net! Gerçi yazar her sabah sirkeli suyunu içerken Cem Karaca dinler *YouTube*'dan. *Ruhsal dinginlik* sağlıyormuş. Elma sirkesi ve Anadolu *Rock* ile ruh temizliği! Ev temizliğinde de çok işe yaradığını duymuştum sirkenin. Fakat ruh… Ne bileyim!

Hazin hazin ağlar gönül

Olay Akdağmadeni'nde geçmiş, geçiyor, geçecek. Yahut geçti. Her ayrıntıya takılmayalım. Şeytan ayrıntıda gizlidir diye bir laf çıkardılar başımıza. Biz lanetlenmişlerin şerrinden Allah'a sığınırız. Sezgin de öyle yaparmış. Öykünün yardımcı erkek oyuncusu. Ödülü yok, gönlü var. Arpa buğdayı yok meyhanesi var. Baba parası çok, yiyecek adam yok.

Sezgin, Akdağmadeni'nde meyhane çalıştırıyormuş. Sezgin, o yolun yolcusu değil. Sezgin, abdestinde namazında… Sezgin güneşi üstüne doğurmaz. Sezgin, besmelesiz

SEN MARTIYI HATIRLA

Kanadı suya değmeden balığı kapıp yükseliverdi martı. Süzüldü gökyüzüne. Batan güneşin ardından çizgi olup kayboldu. Canımın sıkıntısını dağıtmak için oturduğum bankta tam da hikâye ayağıma geldi diye düşünürken yanımda oturan adamın akıllı telefonun galeri probleminin ortasında buldum kendimi. İçimdeki sıkıntıyı, boğazıma düğümlenen yumruyu, göğsümden kopmak üzere olan çığlığı önemsemeden "Benim bu fotoğraflar nereye gidiyor delikanlı?" deyivermişti.

Aaah Karaköy İskelesi! Kaç dertlinin derdini alakasız sorularla dağıttın kim bilir. Kimler şuracıkta içini sana dökmek isterken hâlden anlamazların tacizine uğradı. Her ne kadar paketi ben almış olsam da "Yak bir sigara." diyen şeytan sen yurdundan kovulmakta haklıydın. Haklıydı seni şartını kabul edip insana imtihan kılan Görklü Tanrı. Âşık ayıran lodosa kemanıyla İstanbul sokaklarını çalan bir sokak çalgıcısı eşlik ediyor üç beş adım arkada:

"Söyleyin sevgilim nerde? İstanbul sokakları
Çare bulun bu derde. İstanbul sokakları…"

Keman sesi öyle inceden geliyor ki deniz öyle usul usul dövüyor ki iskeleyi, lodos öyle sevgiyle okşuyor ki saçlarımı akıllı telefonda galerisini bulamayan bank arkadaşımı da rızkı ağzında arkasına bile bakmadan uçup giden martıyı da affediyorum. Yarım saat önce *telegram*dan vedasız terk edilmişliğim bile acıtmıyor artık canımı. Ayasofya'da asılı La ilahe İllallah mahyasının ışıkları yanarken önce Yeni Camii'nin akşam ezanı başlıyor. Keman susuyor. İranlı, silikon dudakları Tevfik Gelenbe'nin Arap Bacı karakterini aratmayan genç kız, Çinli turist kadınların fotoğrafını guruba karşı çekiyor. Az ötede bir Rus çift Topkapı Sarayı'nı

SEVERSENİZ SEVİNCİNİZ

Nice şiirler okudum şu alıcın altında. Nice türküler söyledim. Hikâyeler anlattım, masallar dinledim. İncindiğim oldu, incittiğim de. Sevindiğim de oldu sevindirdiğim de. Allı güllü mendillere sarılmış ucu yanık bir hasret mektubunun öyküsünü anlatmak isterdim ama son hadise çok başka iklimlere uçurdu ruhumu. Anlatamam. Belki son hadiseden bahsedebilirim biraz. Vaktiniz müsait, neşeniz yerindeyse şöyle gönül tahtıma buyurun, rahatça kurulun. Ben anlatayım siz dinleyin.

Son hadise bir güzelin bir çirkine verilmesiyle başlıyor. Sevinç'in. Şimdi bu güzelin güzelliği nasıl anlatılır bilmem ki. Sayalım ki Isparta'da bir halı tezgâhının başındayız. Dipdiri bir bahar olsun mevsim. Ne sıcak ne serin. Gökyüzü pırıl pırıl bir mavi… Bulutlar tane tane, apak. Meltem estikçe bizim alıcın yaprakları hışır hışır hışırdıyor. Bir dere akıyor ki yanından şırıl şırıl. Dağlardan damla damla toplamış getirmiş suyunu. Çakıl taşlarının üzerinden atladıkça coşuyor. Coştukça dallarda ötüşen kuşları coşturuyor. Bülbüller, sakalar, isketeler, ispinozlar birbirlerine nazire ederek ötüşüyor. Böyle şiir gibi bir yer. Al duvara as. Nasıl oldu içiniz? Gönlünüz şöyle bir ferahlamadı mı? Tastamam Sevinç bu işte… Yalvaç'ın gülü Sevinç… Tezgâhta dokunmuş serpme güllü halı sanki. Ama felek paspas muamelesi yaptı Sevinç'e. Arz edeyim.

Bir kötünün yedi mahalleye zararı vardır derler eskiler. Sevinç'in babası işte o kötüdür. Anasından insan evladı doğup şeytanlaşmanın ne olduğunu cümle âlem görsün diye gelmiştir şu cihana besbelli. Hikmetinden sual olunmayan Çalap arada insanoğlu ibret alsın diye böylelerine de ruh-

HİCAZ'A GİDEN KİMDİ?

"Hicaz'a giden kimdi Necati Bey?" Sayısını çoktan unuttum sürekli tekrar eden bu sorunun. Kaç kere sordun kaç kere…

Hani seninle cehennem ödüldü bana Sündüs'üm!

Hani seni sorduğum yıldızlar?

Ne ara geçti onca mevsim?

Zeki Müren de gitti diyorsun ya bazen. Nasıl seviniyorum nasıl! Bu hayata dair hatırladığın bir şeyler olmasına. Ucunda ölüm olsa bile…

- Sündüs bak ellerini bağlamam lazım.

- Bağlama Necati Bey!

- Ama her yerini kurcalıyorsun be iki gözüm. Bıkıyorum temizlemeye!

- Yapmam Necati Bey, söz!

- Bebek gibi oldun iyice! Sülün gibi kadındın Sündüs'üm. Hayata bak be!

- Cümbüş mü çalıyor radyoda Necati Bey?

- Necati Bey değilim ben! Uzat ellerini!

- Necati Bey korkutuyorsun beni.

- Sündüs benim ben. Kırk yıllık kocan. Allah aşkına kafanı toparla biraz!

- Sinirlenmeyin Necati Bey. Ben sizin sözünüzü her zaman dinlerim.

- Bilirim Sündüs'üm bilirim. Necati Bey'i her zaman dinlerdin. Rahmetli babanla başımız hiç hoş olmasa da hakkını yiyemem, mert adamdı.

Özü sözü bir, kefaletine itimat edilirdi. Mahallelerin babaları olur ya. Mahalle babasıydı merhum. Semtinde herkes iyi bilirdi. Hâli vakti de yerinde olunca düşkünü, mis-

TAKDİRLER MUKADDER

Şoförün, arkalara doğru ilerleyelim, sıkışalım diye ünlemesine bütün otobüs arkaya doğru sıkışmaya çalışınca dayanamadı.

- İyice koyun sürüsü oldu toplum vallahi! Sıkışmayacağız desenize kardeşim! İnsanız biz desenize!

Mukadder olsa kıyameti koparırdı diye geçirdi içinden. Asla sıkıntıya gelemezdi. Otoriteye alerjisi vardı adeta.

- Kafan mı güzel teyze? Sabah sabah ezdireceksin bizi şoföre? Sıkışmayıp da ne halt edelim? İşe yetişeceğiz, adam duraktaki son kişi de binmeden kalkmıyor.

Alnı ergenlik sivilceleri, burnu siyah noktalarla dolu saçında iki jilet izi olan oğlanın bu sözü irrite etmeye yetmişti kadını. Yediği arpa kırmasının tozu burnuna kaçan maltız keçisi gibi titredi kadın önce. Sonra yılan derisi görünümlü -hiç şüphe yok ki orijinalinden çok daha iyi bir Gedikpaşa işiydi- D&G çantasından çıkardığı mendille aksırmadan yetişip burnunu sildi. Cenge hazırlanan zeybek edasıyla;

- Laf yetiştirme bana saygısız! Anan yaşındayım ben senin!

- Uf baydı bu muhabbetler de ha!

dedi Lady Gaga dinleyen saçları mor boyalı kız öte yandan. Hızma niyetiyle taktığı sallantılı abdest küpesinden hallice süs sallandı. Burun kanatları sinirini belli edecek derecede inip kalkıyordu.

Ergen oğlan, kızdan çekindi bir nebze de olsa. Biraz daha sıkıştırdı kadını sanki. Yaşlı kadın uğraşılmaz bunlarla der gibi camdan Rami Parkı'nı kolaçan etti. Bir de ne görsün! Mukadder, eşofmanları çekmiş sabah yürüyüşü yapıyordu. Eski eltisinin -ilk kocasıyla boşandıktan sonra

TEK İMAME

Boş masaya oturmadı yıkıldı sanki Bekir. Altı aylık işsizliğin üzerine görüşmeye gittiği konfeksiyondan boynunda fil dövmesi var diye ret cevabı almıştı. İmamesiz tespihini çıkardı cebinden. Gelen çaya tek şeker attı. Bir değil, tek. Kendi gibi tek. Şu taburede sekiz olmuş, kıvrılmış yatan boz kedi gibi tek. Paketteki son sigara gibi tek. Birin ardından iki gelir, üç sırasını bekler, dört sabırsızlanır. Beş, altı, yedi durduğu yerde durmazlar. Sekiz, dokuz, on yerini almak için itişip kakışır. Ama tek, tektir. Tek tabanca gibi tektir. Anasından aldığı yüzlük gibi tek. Önü arkası yoktur. Destekçisi, şakşakçısı, yağcısı, yancısı olmaz. Bir tespihe otuz üç boncuk dizilir birbirinin aynı. Başlarına geçen imame tektir işte.

- Boş mu tabure delikanlı?

Ne zaman boş dedi, emmi ne zaman oturdu karşısına, ne zaman dövme yaptırmanın günahlarını anlatmaya başladı fark etmedi bile. Duvardibi çok âlim, feylesof, mürşit görmüştü belki ama bir o kadar da ipsiz sapsız, işsiz güçsüz adam görmüştü. Dönen meseleler bugüne kadar hangi derde deva, hangi yaraya şifa olmuştu bilinmez.

- Allah tektir, tek olanı sever. Bende laf çoktur. Fazla başını ağrıtmayayım. Seni tek görünce sevgili kullardandır deyip oturdum.

Bakmadı bile yüzüne ihtiyarın. Başını salladı sadece Bekir. Tek sevmek, teki sevmek kolay iş midir?

- Bir zamanlar hatırası büyük bir tespihim vardı. Elimde tek imamesi kaldı. Onu da sana vereyim. Hatıra olsun. Çay paraları ödendi. Hakkını helâl et.

ZAMAN KAYMASI
YAHUT SÖZDE BAHRİ

Peyami Safa okumak yoruyor beni. Yirmi altı bin adım atmış kadar hem de. Yine çok yorulduğum gecelerden birinde kaçan uykumu kovalamaya takatimin kalmadığını hissediyordum. Aynaya bakmak geldi aklıma birden. Oysa pek gelmez. Üşenmek nasıl bir şeydir bilir misiniz? Üşengeçlik yani. Banyoya yirmi adım atmaktansa telefonun kamerasını açıp kendine çevirmeyi yeğler insan. Yeğledim ve açtım. Önce karşımdakini tanıyamadım. Bana hiç benzemiyordu. Kime benzediğini de bilmiyordum. Yabancı biri telefonumun ön kamerasından bezgin bezgin bakıyordu bana. Sonra sonra alıştık birbirimize.

Merhaba demem biraz tuhaf olacağı için demedim. Elimdeki telefon olduğu için herhâlde, rehberimdeki isimlerden birine benzetmeye çalıştım ama nafile. Kimseyle uyuşmuyordu bu suret. Mavi gözleri cam gibi, sarı saçları benden seyrekti. Boyunu bilmiyorum. Fakat bu uzun yüzü mutlaka görmüştüm daha önce. Ne kadar süre bakıştık emin değilim. "Ben acıktım." dedim galiba surete. "Ben de." deyip demediğini hatırlamıyorum. Telefonu sureti incitmeden masanın üzerine bırakıp pırasa yemeğe gittim mutfağa. Pırasadan nefret ederim laf aramızda. Bol limon sıktığım halde iki lokma alıp geri geldim. Telefon ekranında kimse gözükmüyordu. Suret, koltuğa geçip oturmuştu. Normal bir insan bu durum karşısında irkilir. Kılım bile kıpırdamadı. Suret, kanlı canlı bir adam olarak oturduğu halde benden tedirgin olmuştu. Sanki ekrandan çıkan o değil de bendim.

TAHMİN EDİYORUM ÖYKÜ

Boğazın sularından fırlayan dev ahtapot üç koluyla kavradığı gemiyi kaldırabildiği kadar yükseğe kaldırdıktan sonra olanca kuvvetiyle suya çarptı. Gemi değil belki de motordu. Belki de kayık. Ne bileyim işte, içindeydik. Bir kayığa kaç kişi sığar sahi? Azsa kayık değildir. Motor gemiden küçük kayıktan büyük oluyor sanırım. Ahtapotta ondan büyüktü işte. Savurdu savurdu savurdu. Kaldırıp karanlık sularına çaldı boğazın. İçindeydik. Elli kişi yoktuk belki ama yirmiden de az değildik. Nasıl olduysa henüz ben ölmedim. Belki de bunları yazabilmek için sağ kaldım. Bilemiyorum gerçekten. Bir çift kaşarlı tostla bir bardak portakal suyunu mideye indirmeliydim. Halt ettik! Ölmeden önce yapılacak üç şey listenize mutlaka yazın olur mu? Aksi takdirde insan çok pişman oluyor. Tabii kimin aklına gelir boğazın sularından dev ahtapotun çıkıp kayıktan büyük gemiden küçük motoru kavrayıp sulara gömeceği. Kâğıthelvayı da unutmayın ha! Üç şey demiştim ya hani. Ölmeden önce. O da mühim. Şimdi Galata Köprüsü'ne bakıyorum da. Ne kadar saçma geliyor; üzerinden denize tüküren çocukların yüzlerini seçebildiğin bir mesafeden ölüme çeyrek kala bunları yazıp yetiştirmeye çalışmak. Kalıcı olacağına o kadar eminim ki. Evet, biz gemiden küçük kayıktan büyük motordakiler birazdan ölmüş olacağız ancak sosyal medyada herkese açık olarak paylaşacağım bu metin elden ele yayılarak ölenlerin yakınlarının son tesellisi olacak. Adım gibi biliyorum. Bu geceden itibaren şu gemiden küçük kayıktan büyük motorla Anadolu'dan Avrupa'ya geçmeye çalışırken ahtapot saldırısı sonucu boğazın derin suları ve dip akıntılarında kaybolanların anısına tüm dün-